

El tallador de bambú

Descripción

(conte tradicional japonès)

Una vegada era, en un poble petit del Japó envoltat de boscos de bambú altíssims, un vell tallador de bambú i la seva esposa. Eren bons i humils, vivien una vida senzilla, però sempre havien desitjat tenir un fill. Cada matí, el vell tallador agafava les seves eines i marxava al bosc per tallar bambú, que després convertia en cistells i objectes per vendre al mercat.

Un dia, mentre passejava pel bosc a la recerca del millor bambú, va notar una canya que brillava amb una llum daurada, com si fos màgica. Sorpresos, es va apropar amb cura i la va tallar suaument. Quan la va obrir, va quedar bocabadat: a dins hi havia una nena diminuta, de la mida d'un polze, que brillava amb una llum pròpia i dolça.

—És un regal dels déus! —va exclamar el vell amb emoció.

Va portar la nena a casa seva i, amb la seva esposa, van decidir criar-la com si fos la seva pròpia filla. La van anomenar Kaguya, que significa «llum brillant». Des d'aquell dia, la vida dels dos vells va canviar completament. La Kaguya no només era una nena especial per la seva bellesa i bondat, sinó que semblava portar sort: cada vegada que el vell tallava un bambú, trobava or dins la canya. Aviat, la família es va fer rica i va poder viure còmodament.

La Kaguya va créixer ràpidament, i en pocs mesos es va convertir en una jove d'una bellesa extraordinària. Tots els habitants del poble parlaven d'ella, i molts nobles van començar a viatjar de molt lluny només per veure-la. Però tot i la seva bellesa i la seva

nova vida còmoda, la Kaguya sempre semblava tenir una tristesa amagada. Passava llargues estones contemplant la lluna, com si li parlés.

Els seus pares li preguntaven sovint què li preocupava, però ella sempre responia amb un somriure:

—No patiu per mi. Tot està bé.

Amb el temps, cinc nobles molt importants van arribar al poble per demanar la mà de la Kaguya. Cada un d'ells estava convençut que podia guanyar el seu cor, oferint-li riqueses i promeses de felicitat. Però la Kaguya no volia casar-se amb ningú i va decidir posar-los a prova.

—Si voleu guanyar el meu cor, heu de portar-me un regal molt especial —els va dir—. Coses que ningú més pugui aconseguir.

Al primer li va demanar una branca d'un arbre que tingués fulles d'or pur. Al segon, el bol sagrat que utilitzaven els déus a les muntanyes. Al tercer, una perla màgica del coll d'un drac. I així va continuar, assignant tasques impossibles a cadascun dels pretendents.

Un per un, van fracassar. Alguns van intentar enganyar-la amb objectes falsos, però la Kaguya, intel·ligent i astuta, sempre descobria la veritat. Finalment, va rebutjar a tots i va continuar amb la seva vida tranquil·la amb els seus pares.

Però els seus pares notaven que cada vegada estava més melancòlica, especialment durant les nits de lluna plena. Una nit, finalment, la Kaguya va decidir explicar-los el seu secret.

—Pare, mare, hi ha una cosa que heu de saber. Jo no sóc d'aquest món. Vaig venir de la lluna, i els déus em van enviar aquí per un temps. Però aviat hauré de tornar.

Els seus pares es van quedar sense paraules. No volien perdre-la, però sabien que no podien fer res per canviar el seu destí.

Quan va arribar el dia, el cel es va omplir d'una llum brillant. Un carro daurat va baixar des de la lluna, guiat per criatures celestials que havien vingut a buscar a la Kaguya. Tot el poble es va reunir per acomiadar-la. Els seus pares ploraven desconsolats, però la Kaguya els va abraçar amb amor.

—Sempre us recordaré —els va dir amb llàgrimes als ulls—. Heu estat els millors pares que podria haver desitjat.

Amb el cor encongit, van veure com la Kaguya pujava al carro de llum i ascendia cap al cel. Quan el carro es va perdre entre les estrelles, una tristesa profunda va envair el poble. Però aquella nit, el cel es va omplir d'una llum especial, com si la Kaguya, des de la lluna, enviés el seu amor i la seva gratitud a aquells que l'havien estimat tant.

Preguntes per dialogar amb els infants:

Com creus que es van sentir el tallador de bambú i la seva esposa quan van trobar la petita Kaguya dins del bambú? Què hauries fet tu si l'haguessis trobat?

Per què penses que la Kaguya no volia casar-se amb cap dels pretendents, tot i que li oferien coses extraordinàries? Què és més important per tu: els regals o la sinceritat?

La Kaguya va haver de marxar perquè era el seu destí tornar a la lluna. Com creus que es van sentir els seus pares adoptius en acomiadar-se? Com et sentiries si haguessis d'acomiar-te d'algú que estimes?

Per què creus que la Kaguya enviava el seu amor des de la lluna, fent que les nits fossin més brillants? Què ens ensenya això sobre l'amor i els records?

Si poguessis viatjar a la lluna com la Kaguya, què t'agradaria veure o fer allà? I què trobaries a faltar de la Terra?